

specify the research objective in finding answers to the following questions: 1) what is the nature of the relationship between content and form of development, 2) is there any reason to interpret this relationship as an independent law.

We performed the following cognitive actions: 1) analysis of the examples of relationship between content and form in development and comparison of the results of this analysis and explanations of the relationship and objectives of the study; 2) summary of the answers we received as well as the search for the examples that can contradict this summarization.

Research results.

1. We highlight the content and form in the developing phenomenon. When the accumulation of changes reaches certain extent, the new form replaces the old one. At the same time, when quantitative changes (the change in form always accompanies them) transform into a new quality, the change in form leads to the change in content. Thus, the opposite processes for the relationship between form and content occur during the development at different levels.

2. If a certain relationship always appears in appropriate conditions, we qualify it as law. Given this, we should interpret the relationship between the content and form as law. A certain law is independent if we cannot reduce its provision to another law.

Keywords: *philosophical categories, content, form, relationship between categories.*

УДК 791.43.01

Кириченко М. С.,

кандидат філософських наук, доцент кафедри історії філософії
КНУ імені Тараса Шевченка
(Київ, Україна), E-mail: visnukdnu@i.ua

ПРОЛЕГОМЕНИ ДО КІНОФІЛОСОФІЇ РЕАЛЬНОСТІ

(Д. Кроненберг, К. Дюпє, Вачовські, А. ван Вармердам, К. Нолан, М. Ханеке, П. Грінуйей, Д. Карпентер, Е. Дразан, Л. Бунюель, А. Хічкок, А. Ходоровські)

***Анотація.** Ця стаття є лаконічним широкомасштабним вступом до кінофілософії реальності через наступні рубрики: кіно-перереформатування філософської реальності; матеріалізації кіно-реальності; уніфікована і кіно-уніфікована реальність-віртуальність; дискримінація сну – реальність і кіно-реальність; кіно-ілюстрація Я-реальності/реальностей; заздалегідь-не-встановлена кіно-реальність; соціально-обернена кіно-реальність; кіно-змінена гра з реальністю; місце реальності кіно-переглядаючого; гіпер-реальне кіно-уявного; реальне як емоційне; реальне як непомітне; реальність як ідеологія; поверхні реальності; перебудова буденної реальності; кіно-матеріалізація психоаналітичного бунту реальності; кіно-пошук справжньої реальності.*

***Ключові слова:** кінофілософія, кіно-реальність, гіпер-кіно-реальність, кіно-перереформатування, кіно-матеріалізація, кіно-віртуальність, кіно-уявне, кіно-сон, кіно-пошук, кіно-ідеологія.*

Кіно-перереформатування філософської реальності. Девід Кроненберг закликає екзистенцію: ««eXistenZ» is «Paused»»!!! [14]. Кінематограф сьогодні виявляється тим філософським засобом, який перереформатує непохитність філософської реальності, в даному разі – реальність екзистенціалізму.

Здавалося б, – як зупинити, або поставити на паузу існування? Але як щодо самого поняття існування? Чи за екзистенціалістського часу вже були дані вичерпні відповіді щодо визначення цього поняття?

Тому одна з можливостей подолання «існування» – це перереформування, перереформатування поняття «існування», його змістів, смислів і конотацій. Змінена реальність «існування» вже не буде тим існуванням, в рамках якого воно визначається дечим абсолютним. Разом із зміною змісту смислу поняття змінюється і його значення в рамках смислу [2; 4; 16].

Екзистенціалістські визначення поняття екзистенції схиляються до начебто саме собою зрозумілого. Але що є цим «само-сабою-зрозумілим», «буденним», «повсякденним» – чи воно є настільки прозорим, як його нам намагаються подати навіть

філософи [3; 13]. Доведенням можливості відмінного від усталеного, повсякденного сприйняття реальності є авторське кіно. Артхаус перевертає ситуацію сталого сприйняття реальності на протилежну, іншу, інакшу.

Матеріалізована кіно-реальність. Мистецтво про кіномистецтво розриває шаблони через демонстративну матеріалізацію віртуальних образів кіно – вони стають частиною фізичного простору, частиною реальності, звичайно, інакшою реальністю, переформатовуючи буденність – відкриваючи в ній зворотній бік, невидиму сутність [6].

Уніфікована і кіно-уніфікована реальність-віртуальність. Показовим, в цьому відношенні є «Реальність» Квентіна Дюпье [19]. Ім'ям «Реальність» названий персонаж фільму – дівчина. Чи може бути людина уособленням реальності. «Я – одноосібний розпорядник Реальності». Тоді реальностей стільки, скільки її уособлень і бачень. Навіть якщо реальність віртуальна, чому вона має бути представлена як універсальна – в разі братів/сестер Вачовські [31; 32; 33]. Універсалізація віртуальності є сценарієм перенесення порядку реальності до віртуального. Реальнісна уніфікація концентрує сенси в джерелах їх ретрансляції.

Дискримінація сну – реальність і кіно-реальність. Особливим стату-сом наділений Сон в «Реальності». Дискримінація Сну, заперечення його права на значимість як реальності, а не як випадку психоаналізу є характеристичною особливістю дискурсу про реальність. В «Реальності» ж сон і є реальністю, в якій перебувають всі персонажі. Неможливість розрізнення сну і реальності надає можливість рекурсивної рефлексії щодо реальності, яка розповсюджується за межі кіно, з постановням питання про сон режисера, що знімає кіно, введення в психоделічний стан сну – глядача.

Кіно-ілюстрація Я-реальності/реальностей. Рекурсивне сприйняття себе як іншого і себе якіншого для іншого характерне для ранньої роботи Крістофера Нолана «Жук-Скакун», де боротьба між персонажами в середині рекурсії може символізувати детериторіалізацію і ретериторіалізацію «Я», де Реальність сторонньо нерозрізнявана і, уособлена тілесністю, оманлива [27].

Заздалегідь-не-встановлена кіно-реальність. Сценарист-режисер і актор взаємодіють, дискутуючи – перетворюють, змінюють Реальність перебігу подій в «Офіціанті» Алекса ван Вармердама [34]. Реальність постає такою, яку, здається, можна змінювати і персонажі дійства начебто не є приреченими до власної долі, як і персонажі реального життя із власними ролями, які можуть розглядатись як заздальегідь-, наперед-визначені, а не ті, сценарій яких можна змінити, літературно переопрацювати і зафільмувати.

Соціально-обернена кіно-реальність. В «Боргмані» Вармердама [35] люди, які ведуть «земляний» спосіб життя, – виявляються здатними впливати і перетворювати «цивілізоване» існування «врівноважених» людей. Постає обернена реальність впорядкування соціуму, виходячи із штучної організації принципів і моралі, які виявляються хиткими під тиском нудьги і цікавості.

Несподівані повороти, змінені обставини, нестандартний хід думок і неочікувані дії є ілюстрацією нової реальності свободи, яка постає всупереч переконаності в неможливості вільно мислити і діяти в обставинах «заданого» способу «мислення» та «пізнаної необхідності» «вимушеної» поведінки.

Кіно-змінена гра з Реальністю. Гра з реальністю в кінематографі покликана продемонструвати свободу можливостей в перетворенні дійсності. «Нормальний шизофренік» Ж. Дельоза [17] стає втіленим образом численних диваків-персонажів Вармердама. Штучність і необов'язковість «відображення» порядку реальності в кіно демонструється через порушення характерних закономірностей, в які, як правило, вірить глядач, при цьому розуміючи, що він в кіно, переглядає фільм.

Занурюючись в реальність кіно – раптом, несподівано може статися так, що реальність кіно не повторює реальність, порядок дійсності – письмовий стіл і теле-

фон опиняється в лісі; фільм, який ще не почали знімати – йде в кінотеатрі; людина зустрічається сама із собою, але сподівається вилікуватись від цього в психіатричній лікарні; нога прострілена, але це не заважає і не боляче; кабан проковтнув VHS відеокасету; те, що бачить одна людина, інша не бачить впритул і не хоче бачити.

Місце Реальності кіно-переглядаючого. А чи справді реальність в кіно має поставати репрезентативною реальністю, чи не може, чи не має вона бути конструктом, який хоча б викриває «приреченість» на репрезентацію. Інше кіно демонструє глядачеві те, що він дивиться кіно, а не спостерігає за реальністю. Реальність вислизає разом із зануренням до іншої реальності. Якою була реальність під час занурення до реальності перегляду кіно, де був глядач – в реальності перегляду, чи в представлений в фільмі реальності. І тоді в якому сенсі одна реальність є реальною, а інша не-реальною.

Гіпер-Реальне кіно-уявного. Начебто, розуміючи, що переглядаєш фільм, можеш відчувати гіперреальність того, що переглядаєш, як в разі із «Відео Бенні» та «Забавними іграми» Ханеке [23; 24]. Гіперреальність співпереживання може затьмарювати те, що нічого не відбувається в реальності, як в разі акцентування на власному існуванні через каттерство [36] або через «хеппенінг» Нітча [7]. Спірне питання, чи настає через такий перегляд снафф-сцен катарсис, або це просто вияв збочення, який можна було б назвати зоо-фашизмом (узаконене масове вбивство тварин – в даному випадку – задля «мистецтва»). Але переміщення до кіно-реальності «Забавних ігор» здається неминучим. Розуміння, що це «лише кіно» не заважає сприймати його як гіпер-реальне/ість.

Кіно, як виявляється, здатне, і в досить різноманітних смислах, змінювати реальність. Твердження про різні реальності стає не припущенням, а констатацією.

Реальне як емоційне. Повсякденність, як ми її звикли сприймати, не обов'язково є тим, що ми про неї думаємо, є тим, як ми її відчуваємо. Реальність залежна від установок щодо неї. Ці установки викликають відповідні думки та емоції. В фільмі Пітера Грінуея «ZOO» [21] – жінка, яка потрапила в аварію через лебедя, втратила ногу. Спершу вона майже домовляється щодо протезу, але згодом їй видається її положення привілейованим. Вона згадує одну із повій, яка користувалась неабияким попитом, але при цьому в неї не було жодної ноги. Висновок кіно персонажа: чим менш рухомою, більш безпомічною є людина, тим більше щодо неї турботи, тим більше до неї уваги і співчуття. Жінка домовляється про ампутацію другої ноги... Зі сторони жінка має викликати співчуття, якщо ж ми знаємо, що це її вільне рішення, її вибір – які емоції це викликає... Наочний приклад того, що ми бачимо, думаємо і відчуваємо, однозначно емоційно реагуємо в залежності від установки/установок і звички/звичок.

Реальне як непомітне. В буденності людина має справу з об'єктами, форма і положення яких в просторі не класифікуються, «самоочевидності» не привертають уваги. «Реконструкція вертикальних об'єктів» Грінуея [22] – кіно, яке привертає увагу до всього вертикального, що попередньо здавалося банальним (стовпи, дерева та ін.) – тепер постає предметом/предметами, які набувають реальний мистецько-повсякденний вигляд – реальність зазнала зміни/змін... Трансформувалися стереотипи сприйняття – щось феноменологічно фонове стає центральним об'єктом враження.

Реальність як ідеологія. Білборди реклама, обкладинки модних журналів – повсякденна реальність, що залишається поза пильним критичним поглядом обивателя. Справжнє обличчя конс'юмеристського суспільства зображено Джоном Карпентером в фільмі «They Live» [12]. Головний герой, одягаючи спеціальні окуляри починає бачити справжнє обличчя «суспільства спектаклю» [1; 15].

На білбордах, торгівельних вивісках, зовсім інші заклики, лозунги, надписи: «OBEY», «MARY AND REPRODUCE» «NO INDEPENDENT THOUGHT», «CONSUME», «BUY», «WATCH TV», «SUBMIT», «CONFORM», «NO

THOUGHT», «STAY ASLEEP», «SLEEP», «WORK 8 HOURS», «SLEEP 8 HOURS», «PLAY 8 HOURS», «NO IDEAS», «FOLLOW», «DO NOT QUESTION AOTORITY», «[MONEY] IS YOUR GOD». Білборди, реклама та ін. несуть прихований смисл, приховані настанови, приховану ідеологію і біополітику. Реальність постає як ідеологія, ідеологічна обгортка реальності/реального.

С. Жижек в «Кіногіді» [37] називає окуляри головного героя «ідеологічними окулярами». Ідеологія виявляється не тим, що можна легко розпізнати, маючи просто гарний зір. Те, що ми бачимо «чітко і ясно» є зовсім неочевидним. І чим чіткіше, яскравіше буде зображення, тим важче нам щось впізнати за ним, крім самого цього зображення. Все відбувається навпаки – ідеологія – це не окуляри, які спотворюють наше бачення, знявши які ми стаємо вільними від ідеології. Ідеологія є тим, що є в нас, і є тим, що ми в собі не можемо розпізнати. Звідси тяга «Таксиста» Мартіна Скорцезе [28] до самогубства – оскільки це безсвідомо-єдиний шлях позбутися ідеології. Ідеологія це наше власне сприйняття реальності. Критика однієї ідеології відсилає до іншої ідеології. «В певному сенсі ми насолоджуємось власною ідеологією», «правда може заподіяти багато болю, вона може зруйнувати багато ілюзій». «Жорстокість примусового вивільнення, людину слід змусити/змушувати бути вільною». «Свобода – це боляче» [37: 0.06.04, 0.07.05, 0.07.23, 0.07.30].

Саме розуміння людини як споживача є «новим гуманізмом», новим сучасним уявленням про людину. Людина стає засобом в процесі виробництва-споживання. Людина сама стає продуктом, що виробляється, виробництво споживача. Некритичий погляд, відсутність критичного мислення [20], виховання, освіта в світлі соціалізації та адаптації індивіда до суспільства споживання забезпечує «гармонійне» функціонування такого «суспільства» [1].

Людина постає такою, в яку інтерналізоване поняття людини і людського, гуманізм як ідеологія. Тому позбутися ідеології можна через антигуманізм, саме поняття якого тільки й пов'язане з розумінням гуманізму як ідеології. Антигуманізм є сама критика ідеології, яка принаймні, менш субстантивує розуміння людини, суспільства тощо [8].

Анти-ідеологічна кіно-реальність «They Live» унаочнює ідеологічність некіно-реальності. З'являється можливість критичного переосмислення уявлень про реальність. Кіно-реальність постає тут позитивною віртуальністю, позитивною гіпер-реальністю, що допомагає усвідомленню негативної гіпер-реальності. Гіпер-реальності підкріпленої безперервним калейдоскопом блимаючи картинок, візуалізації і аудіолізації будь-чого, підкорення собі часу і простору через новітні форми взаємодії з індивідом. На зміну телебаченню і модним журналам приходять «індивідуалізовані» ЗМІ, мас-медіа, ретранслюючи меми, фрейми через особисті гаджети, приставлені до індивіда. Людина розчиняється в фрагментованому інформаційному потоці, її свідомість розривається і складається в калейдоскопічній феєрії купи інформаційного сміття. Вона блукає лабіринтами непотрібу власної свідомості, залишаючись строго маршрутизованою [30] в умовах матеріалізованих форм контролю.

Споживання в умовах «примусу» до споживання мало б сприйматися в сучасному суспільстві як робота. Можливо, високооплачувана робота. Не сам індивід мав би сплачувати за товар, але споживачеві мала б нараховуватись зарплата за роботу-споживання. І навпаки, якщо людина хоче надмірно працювати, то вона мала б за це доплачувати, оскільки тим самим вона платить за задоволення [4; 9].

Тим самим, бачимо як реальність може бути позитивно кіно-усунена, кіно-підмінена, кіно-обернена, не штучно, а в зв'язку з переосмисленням дійсного стану речей, через застосування критичного мислення, мистецького бачення, через вихід за рамки прийнятого, за рамки ідеології/ідеологій.

Поверхні реальності. Ентоні Дрейзен в фільмі «Hurllyburly» [18] демонструє можливість спілкування на різних щаблях реальності. Рівні реальності постають

плацдармом спілкування окремих груп людей. Одна з цих груп, її члени можуть розуміти один одного і людей іншого рівня. Інша, назвем її групою людей, можуть розуміти лише людей власного рівня. Творчий рівень спілкування дозволяє винищитись над рівнем буденності і знаходити галявини свободи поміж встановленого порядку реальності.

Порядок реальності руйнується разом із застосуванням іншої/інакшої логіки її опису. Коли один з персонажів потрапляє в автокатастрофу і гине в ній, його друзі намагаються проінтерпретувати те, що відбулося виходячи із листа, який вони отримали. Інтерпретуючи лист, вони звертаються до тлумачного словника, «я зазирну до словника, можливо він допоможе, словник, можливо там є відповідь – чому». Можливо є смисл в тому, щоб перерахувати літери. Можливо лист – це анаграма. «Якщо гинеш в результаті непередбачуваної події, розумієш неминучість і необхідність послідовного ходу речей»... [18: 1:32:30, 1:35:55].

В середині фільму. Раптом до машини, в якій пересуваються двоє з персонажів, передають через вітрове скло сітку апельсинів. Цей сюжет абсолютно не пов'язаний ні з чим. Це певний символічний акт. Це вказівка на те, що реальність не завжди має уявлювані нами причинно-наслідкові зв'язки. Тим більше кіно-реальність. Ніхто не змушує режисера дотримуватись логіки «реальності». Порядок реальності не встановлений на невідзнятій кіноплівці. Є різні можливості наповнення порожньої реальності, наприклад, апельсинами). Є безліч можливостей...

Перебудова буденної реальності. Можливість сидіти в їдальні за столом на Unitas-ax, палити і читати журнали, а у вбиральні їсти, як в «Примарі свободи» [11]. Переформатування і переобладнання функціональних приміщень, пере-розмітка територій є символом протесту щодо розпорядження порядком реальності, протестом проти його нав'язування і встановлення.

Коли єпископ стає садівником, як в «Скромній чарівності буржуазії», порядок встановленої реальності порушується [10]. Єпископа не впізнають в одязі садівника і проганяють з будинку. Переодягнувшись, він повертається, здобуваючи справедливе визнання в якості єпископа. Як варіант в зворотному порядку – свинопас vs «інтелігент». Кафкіанське перевтілення навпаки. З'ясовується, що від одязі залежить сприйняття соціальної ролі. Переодягання є тотальною грою повсякдення. Так званий «соціальний транвестизм», «транвесті соціальних ролей», як виявляється, можливе не тільки в сфері гендеру.

Матеріалізація психоаналітичного бунту реальності. Раптом птахи починають нападати на людей. Поступово ситуація загострюється, гинуть люди. Реальність, яку зображує А. Хічкок [25] зображує нехарактерне перетворення природно-тваринного світу. Знову таки, звичне стає незвичним. Впевненість людини в перемозі над природою усувається. Реальність, яку ми знаємо стає реальністю, якої ми не знаємо, загрозливою, непередбачуваною.

Але, як варіант, можлива й психоаналітична інтерпретація – мати перешкоджає сексуальним стосункам власного сина, птахи є матеріалізованим супер-его матері – «єдиновий вінегрет». «Чому птахи атакують? Це схоже на вторгнення іншого виміру, який буквально розриває реальність на шмаття». Реальність руйнується разом із руйнацією невидимого символічного порядку реальності. [37: 0:06:23; 0:07:13].

Пошук справжньої реальності. Так що ж насправді відбувається з реальністю – питання, на яке намагається відповісти в «Святій горі» А. Ходоровськи. Чи можна визначити рамки духовного пошуку в певних рамках соціального?

Але питання про справжність реальності може й не бути гранично абстрактним. Прихована реальність стає справжньою разом з її викриттям. Викриттям тих механізмів, які забезпечують буття реальності такою, якою ми її уявляємо, реальності як «соціального уявного», реальності як реальності ЗМІ і медіа. Реальність постає в своїх конкретних, безпеліційних формах через викриття-дослідження [29], розкриваються – дійсний механізм і внутрішню організацію, шари і специфіку.

Протилежністю невизначеності є тимчасова визначеність, і через це, можливість її подолання. Це подолання є подолання самої абстракції поняття «реальність».

«Сідайте. Я обіцяв Вам велику тайну. І я Вас не розчарую. Чи це кінець нашої подорожі? Кінця не існує. Ми зібрались в цьому місці, щоб пізнати секрет безсмертя. Щоб бути як боги. І от ми, смертні, сидимо тут, більш людські, ніж вони. Якщо ми не досягли безсмертя, принаймні ми досягли реальності. Все починається із казки. І ми ожили. Але чи є реальністю це життя? Ні. Це кіно. Зум камера. Ми лише образи, мрії, сні, фотографії, кадри. Ми не маємо сидіти тут ув'язнені. Ми знищимо цю ілюзію, це чарівництво. Прощавай свята гора. Нас чекає справжнє життя» [26: 1:50:15- 1:52:00].

БІБЛОГРАФІЧНІ ПОСИЛАННЯ:

1. Кириченко М. С. Рефлексії «реальності» *immaculata* щодо відповідності еволюції соціального автоматизму // НАУКОВИЙ ЧАСОПИС НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія № 7 (30 (43)). Релігієзнавство. Культурологія. Філософія: Зб. наукових праць, 2013, № 28/42, С. 139–146.

2. Кириченко М. С. Просвітництво та альтернативи сучасним філософсько-критичним пошукам // Міжн. наук. конф. (2012 ; Київ). Міжнародна наукова конференція «Дні науки філософського факультету – 2012», 18–19 квіт. 2012 р. : [матеріали доповідей та виступів] / редкол.: А. Є. Конверський [та ін.]. – К. : Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2012. – Ч. 1. – С. 145–146.

3. Кириченко М. С. «Нейтральна» мета-теорія Канта-Серто щодо теорій практик Фуко і Бурдьє // «Дні науки філософського факультету – 2017», Міжн. наук. конф. (2017; Київ). Міжнародна наукова конференція «Дні науки філософського факультету – 2017».

4. Кириченко М. С. Нонсенсний смисл та символічний обмін (Ж. Дельоз і Ж. Бодріяр) // Матеріали Міжнародної наукової конференції «Дні науки філософського факультету – 2005» – К., 2005 – С. 66–68

5. Кириченко М. С. Спроба вивільненого мислення в умовах суспільства спектаклю (Гі Дебор) // «Дні науки філософського факультету – 2011», Міжн. наук. конф. (2011; Київ). Міжнародна наукова конференція «Дні науки філософського факультету – 2011», 20–21 квіт. 2011 р. : [матеріали доповідей та виступів] / редкол.: А. Є. Конверський [та ін.]. – К. : Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2011. – Ч. 1. – С. 157–159.

6. Перепелкин А. Тела и телевизоры, – URL: <http://www.colta.ru/articles/cinema/4585> (Дата обращения 23.04.17)

7. Нітш Г. «Хеппенінг», – URL: <http://www.nitsch.org/index-en.html> (Дата звернення 23.04.17)

8. Althusser L.-P. Pour Marx (recueil de textes extraits de diverses revues, 1960–1965). – P.: La Découverte, 1986. – 392 p.

9. Baudrillard J. La Société de consommation. Ses mythes, ses structures. – P, Gallimard, 1970 – 320 p.

10. Bunuel L. «Le Charme discret de la bourgeoisie», – URL: http://www.imdb.com/title/tt0068361/?ref_=fn_al_tt_1 (Accessed 23.04.17)

11. Bunuel L. «Le fantôme de la liberté», – URL: <https://my-hit.org/film/20780/> (Accessed 23.04.17)

12. Carpenter J. «They Live», – URL: http://www.imdb.com/title/tt0096256/?ref_=fn_al_tt_1 (Accessed 23.04.17)

13. Certeau M. L'invention du quotidien, tome 1 : Arts de faire, tome 2 : Habiter, cuisiner. – Paris, Gallimard, 1990. – 349 p.

14. Cronenberg D. «eXistenZ», – URL: http://www.imdb.com/title/tt0120907/?ref_=nm_film_dr_12 (Accessed 23.04.17)

15. Debord G. La société du spectacle. – Paris, Gallimard, 1969. – 224 p.

16. Deleuze G. Logique du sens. – P. Collection Critique, 1969. – 392 p.

17. Deleuze G., Guattari F. Capitalisme et schizophrénie. Mille Plateaux. – P., 1980. – 647 p.

18. Drazan A. Hurlyburly, – URL: http://www.imdb.com/title/tt0119336/?ref_=fn_al_tt_1 (Accessed 23.04.17)

19. Dupieux Q. Réalité, – URL: http://www.imdb.com/title/tt2392672/?ref_=nv_sr_3 (Accessed 23.04.17)

20. Freire P. Education for Critical Consciousness. – New York, Seabury Press, 1983. – 176 p.

21. Greenaway P. «ZOO: A Zed And Two Noughts», – URL: // http://www.imdb.com/title/tt0090366/?ref_=fn_al_tt_1 (Accessed 23.04.17)
22. Greenaway P. Vertical Features Remake, – URL: http://www.imdb.com/title/tt0075386/?ref_=fn_al_tt_1 (Accessed 23.04.17)
23. Haneke M. Funny Games, – URL: http://www.imdb.com/title/tt0808279/?ref_=fn_al_tt_1 (Accessed 23.04.17)
24. Haneke M. Benny's Video, – URL: http://www.imdb.com/title/tt0103793/?ref_=fn_al_tt_1 (Accessed 23.04.17)
25. Hitchcock A. «The Birds», – URL: <https://my-hit.org/film/2890/> (Accessed 23.04.17)
26. Jodorowsky A. «The Holy Mountain» // «La montaña sagrada», – URL: http://www.imdb.com/title/tt0071615/?ref_=nv_sr_1 (Accessed 23.04.17)
27. Nolan Ch. «Doodlebug», – URL: http://www.imdb.com/title/tt0411302/?ref_=fn_al_tt_1 (Accessed 23.04.17)
28. Scorsese M. Taxi Driver, – URL: http://www.imdb.com/title/tt0075314/?ref_=fn_al_tt_1 (Accessed 23.04.17)
29. Urry J. «Offshoring». – Cambridge: Polity, 2014. – 200 p.
30. Urry J. Mobilities. – Cambridge: Polity Press, 2007. – 283 p.
31. Wachowski Andrew and Laurence. La trilogie Matrix (partie 1), – URL: http://www.imdb.com/title/tt6270762/?ref_=fn_al_tt_3 (Accessed 23.04.17)
32. Wachowski Andrew and Laurence. La trilogie Matrix (partie 2), – URL: http://www.imdb.com/title/tt6270766/?ref_=fn_al_tt_2 (Accessed 23.04.17)
33. Wachowski Andrew and Laurence. La trilogie Matrix (partie 3), – URL: http://www.imdb.com/title/tt6270768/?ref_=fn_al_tt_1 (Accessed 23.04.17)
34. Warmerdam Alex van. «Ober», – URL: <https://my-hit.org/film/1213/> (Accessed 23.04.17)
35. Warmerdam Alex van. Borgman, – URL: http://www.imdb.com/title/tt1954315/?ref_=nm_film_act_2 (Accessed 23.04.17)
36. Žižek S. Welcome to the desert of the real! – New York, NY, 2002. – 159 c.
37. Žižek S. The Pervert's Guide to Ideology, – URL: http://www.imdb.com/title/tt2152198/?ref_=fn_al_tt_1 (Accessed 23.04.17)

REFERENCES:

1. Kyrychenko M. S. Refleksii «realnosti» immaculatam shchodo vidpovidnosti evoliutsii sotsialnoho avtomatyzmu [Reflection of «reality» immaculatam on the compliance of the evolution of the social automatism] // *NAUKOVYI ChASOPYS NPU imeni M. P. Drahomanova. Seriiia № 7 (30 (43)). Relihiieznavstvo. Kulturolohiiia. Filosofiiia. Zb. naukovykh prats*, 2013, № 28/42, S. 139–146.
2. Kyrychenko M. S. Prosvitnytstvo ta alternatyvy suchasnym filosofsko-krytychnym poshukam [Education and alternatives to modern philosophical and critical] // *Mizhn. nauk. konf. (2012 ; Kyiv). Mizhnarodna naukova konferentsiia «Dni nauky filosofskoho fakultetu – 2012»*, 18–19 kvit. 2012 r. : [materialy dopovidei ta vystupiv] / redkol.: A. Ye. Konverskyi [ta in.]. – K. : Vydavnycho-polihrafichniy tsentr «Kyivskiy universytet», 2012. – Ch. 1. – S. 145–146.
3. Kyrychenko M. S. «Neitralna» meta-teoriiia Kanta-Serto shchodo teoriii praktyk Fuko i Burdie [«Neutral» meta-theory of Kant certeau about the theory of the practices of Foucault and Bourdie] // «Dni nauky filosofskoho fakultetu – 2017», *Mizhn. nauk. konf. (2017; Kyiv). Mizhnarodna naukova konferentsiia «Dni nauky filosofskoho fakultetu – 2017»*.
4. Kyrychenko M. S. Nonesnyi smysl ta symvolichniy obmin (Zh. Deloz i Zh. Bodriiar) [Nonsense meaning and symbolic exchange (. Deleuze and the Same. Bodrer)] // *Materialy Mizhnarodnoi naukovi konferentsii «Dni nauky filosofskoho fakultetu – 2005»* – K., 2005 – S. 66–68
5. Kyrychenko M. S. Sproba vyvilnenoho myslennia v umovakh suspilstva spektakliu (Hi Debor) [Released Try thinking in terms of society of the spectacle (Guy Debord)] // «Dni nauky filosofskoho fakultetu – 2011», *Mizhn. nauk. konf. (2011; Kyiv). Mizhnarodna naukova konferentsiia «Dni nauky filosofskoho fakultetu – 2011»*, 20–21 kvit. 2011 r. : [materialy dopovidei ta vystupiv] / redkol.: A. Ye. Konverskyi [ta in.]. – K. : Vydavnycho-polihrafichniy tsentr «Kyivskiy universytet», 2011. – Ch. 1. – S. 157–159.
6. Perepelkin A. Tela i televizory [Body and televisions], – URL: <http://www.colta.ru/articles/cinema/4585> (Accessed 23.04.17)
7. Nitsh H. «Kheppeninh» [Happenings], – URL: <http://www.nitsch.org/index-en.html> (Accessed 23.04.17)

8. Althusser L.-P. Pour Marx (recueil de textes extraits de diverses revues, 1960–1965). – P.: La Découverte, 1986. – 392 p.
9. Baudrillard J. La Société de consommation. Ses mythes, ses structures. – P., Gallimard, 1970 – 320 p.
10. Bunuel L. «Le Charme discret de la bourgeoisie», – URL: http://www.imdb.com/title/tt0068361/?ref=fn_al_tt_1 (Accessed 23.04.17)
11. Bunuel L. «Le fantôme de la liberté», – URL: <https://my-hit.org/film/20780/>
12. Carpenter J. «They Live», – URL: http://www.imdb.com/title/tt0096256/?ref=fn_al_tt_1 (Accessed 23.04.17)
13. Cerateau M. L'invention du quotidien, tome 1 : Arts de faire, tome 2 : Habiter, cuisiner. – Paris, Gallimard, 1990. – 349 p.
14. Cronenberg D. «eXistenZ»? – URL: http://www.imdb.com/title/tt0120907/?ref=nm_fimg_dr_12 (Accessed 23.04.17)
15. Debord G. La société du spectacle. – Paris, Gallimard, 1969. – 224 p.
16. Deleuze G. Logique du sens. – P. Collection Critique, 1969. – 392 p.
17. Deleuze G., Guattari F. Capitalisme et schizophrénie. Mille Plateaux. – P., 1980. – 647 p.
18. Drazan A. Hurlyburly, – URL: http://www.imdb.com/title/tt0119336/?ref=fn_al_tt_1 (Accessed 23.04.17)
19. Dupieux Q. Réalité, – URL: http://www.imdb.com/title/tt2392672/?ref=nv_sr_3 (Accessed 23.04.17)
20. Freire P. Education for Critical Consciousness. – New York, Seabury Press, 1983. – 176 p.
21. Greenaway P. «ZOO: A Zed And Two Noughts», – URL: // http://www.imdb.com/title/tt0090366/?ref=fn_al_tt_1 (Accessed 23.04.17)
22. Greenaway P. Vertical Features Remake, – URL: http://www.imdb.com/title/tt0075386/?ref=fn_al_tt_1 (Accessed 23.04.17)
23. Haneke M. Funny Games, – URL: http://www.imdb.com/title/tt0808279/?ref=fn_al_tt_1 (Accessed 23.04.17)
24. Haneke M. Benny's Video, – URL: http://www.imdb.com/title/tt0103793/?ref=fn_al_tt_1 (Accessed 23.04.17)
25. Hitchcock A. «The Birds», – URL: <https://my-hit.org/film/2890/> (Accessed 23.04.17)
26. Jodorowsky A. «The Holy Mountain» // «La montaña sagrada», – URL: http://www.imdb.com/title/tt0071615/?ref=nv_sr_1 (Accessed 23.04.17)
27. Nolan Ch. «Doodlebug», – URL: http://www.imdb.com/title/tt0411302/?ref=fn_al_tt_1 (Accessed 23.04.17)
28. Scorsese M. Taxi Driver, – URL: http://www.imdb.com/title/tt0075314/?ref=fn_al_tt_1 (Accessed 23.04.17)
29. Urry J. «Offshoring». – Cambridge: Polity, 2014. – 200 p.
30. Urry J. Mobilities. – Cambridge: Polity Press, 2007. – 283 p.
31. Wachowski Andrew and Laurence. La trilogie Matrix (partie 1), – URL: http://www.imdb.com/title/tt6270762/?ref=fn_al_tt_3 (Accessed 23.04.17)
32. Wachowski Andrew and Laurence. La trilogie Matrix (partie 2), – URL: http://www.imdb.com/title/tt6270766/?ref=fn_al_tt_2 (Accessed 23.04.17)
33. Wachowski Andrew and Laurence. La trilogie Matrix (partie 3), – URL: http://www.imdb.com/title/tt6270768/?ref=fn_al_tt_1 (Accessed 23.04.17)
34. Warmerdam Alex van. «Ober», – URL: <https://my-hit.org/film/1213/> (Accessed 23.04.17)
35. Warmerdam Alex van. Borgman, – URL: http://www.imdb.com/title/tt1954315/?ref=nm_fimg_act_2 (Accessed 23.04.17)
36. Žižek S. Welcome to the desert of the real! – New York, NY, 2002. – 159 c.
37. Žižek S. The Pervert's Guide to Ideology, – URL: http://www.imdb.com/title/tt2152198/?ref=fn_al_tt_1 (Accessed 23.04.17)

Кириченко М. С., кандидат философских наук, доцент кафедры истории философии КНУ имени Тараса Шевченко (Киев, Украина), E-mail: visnukdnu@i.ua

Пролегомены к кинофилософии реальности (Д. Кроненберг, К. Дюпье, Вачовски, А. ван Вармердам, К. Ноллан, М. Ханеке, П. Гринуэй, Д. Карпентер, Е. Дразан, Л. Бунуэль, А. Хичкок, А. Ходоровски).

Аннотация. Эта статья является лаконичным широкомасштабным вступлением к кинофилософии реальности посредством следующих рубрик: кино-перереформатирование

философской реальности; материализация кино-реальности; унифицированная и кино-унифицированная кино-реальность; дискриминация сна – реальность и кино-реальность; кино-иллюстрация Я реальности/реальностей; непредустановленная кино-реальность; социально-перевернутая кино-реальность; кино-измененная игра с реальностью; место реальности кино-просматривающего; гипер-реальное кино-воображаемого; реальное как эмоциональное; реальное как незаметное; реальность как идеология; поверхности реальности; перестройка повседневной реальности; кино-материализация психоаналитического бунта реальности; кино-поиск настоящей реальности.

Ключевые слова: кинофилософия, кино-реальность, гипер-кино-реальность, кино-реформатирование, кино-материализация, кино-виртуальность, кино-представление, кино-сон, кино-поиск, кино-идеология.

Kyrychenko M., PhD in philosophical sciences, associate professor of the department of history of philosophy, KNU of Taras Shevchenko (Kiev, Ukraine), E-mail: visnukdnu@i.ua

Prologomena to the cinema-philosophy of reality (D. Cronenberg, Q. Dupieux, A. and L. Wachowski, A. van Warmerdam, Ch. Nolan, M. Haneke, P. Greenaway, J. Carpenter, A. Drazan, L. Bunuel, A. Hitchcock, A. Jodorowsky)

Abstract. *This article is an introduction to the cinema-philosophy of reality. It examines the cinema interpretation of existentialism; The possibility of realizing the reality of cinema; The embodiment of reality in the person himself, as the carrier of the measure of reality; The relationship of the unification of reality, cinema-reality and cinema-virtuality is traced; An illustration of the possibility of getting rid of discrimination of sleep in cinema reality; It shows recursion, deterritorialization, reterritorialization of the «Self» in the cinema; The possibility of changes in the course of the film in the finished film is open, as the question of the possibility of changing the doom of the movie character, its real existence; Variations of social organization and reformatting of the socially-settled way of life of people; Attention is focused on the possibility of rearranging the habitual location and interaction of things; The question is raised about determining the place of the viewer during the viewing due to the tightness in the viewing; Interesting is the generally accepted and art-house-cinema interpretation of the same events, which in different situations can cause different, even opposite emotions; The cinema-phenomenological shift from centrally perceived things to the side-perceived is emphasized, which thereby becomes central; As film philosophy reveals reality and demonstrates its ideological component, how this ideological component can be concluded in itself, which constitutes the identity of a person; Identities may not overlap and exist in parallel planes; Traditions and customs can be filed in an unusual and unconventional way, thus condemning us to reconsider the foundations; The cinema allows to materialize the reality uncovered by psychoanalysis; And in the end the question arises about the authenticity of reality – where it is – in life or in the cinema, and maybe it is worth asking about the concept of reality.*

Keywords: *cinema-philosophy, cinema-reality, hyper-cinema-reality, cinema-reformatting, cinema-materialization, cinema-virtuality, cinema-image, cinema-quest, cinema-sleep, cinema-ideology.*

Names: David Cronenberg, Alexandro Jodorowsky, Peter Greenaway, Quentin Dupieux, Andrew and Laurence Wachowski, Alex van Warmerdam, Kyrychenko Mikhailo, Hermann Nitsch, Luis Bunuel, John Carpenter, Chris Nolan, Michael Haneke, Anthony Drazan, Martin Scorsese, Alfred Hitchcock, Slavoj Žižek, Michel de Certeau, Jean Baudrillard, Louis Althusser, Gilles Deleuze, John Urry, Paulo Freire.